

R. GOSCINNY

Astèrix

A. UDERZO

L'IMPERI MIL·LENARI

Text d'Olivier GAY basat en una pel·lícula
de Guillaume CANET

Dibuixos de Fabrice TARRIN

SALVAT

GOSCINNY I UDERZO
PRESENTEN
UNA AVENTURA D'ASTÈRIX

L'IMPERI MIL·LENARI

Text d'**Olivier GAY**
basat en la pel·lícula de **Guillaume CANET**
Dibuixos de **Fabrice TARRIN**
Color: **Thierry MÉBARKI**

www.asterix.com

 Asterix y Obelix @lartdasterix

Títol original: *L'Empire du Milieu*

L'imperi mil·lenari,

a partir de l'obra de René GOSCINNY i Albert UDERZO

Drets d'adaptació: Les Éditions Albert René

Guió: Julien Hervé i Philippe Mechelen

Adaptació i diàlegs: Guillaume Canet, Philippe Mechelen i Julien Hervé

Direcció: Guillaume Canet

Traducció: Daniel Cortés Coronas

ASTERIX ® - OBELIX ® - IDEFIX ® - IDEAFIX ©

«Les aventures d'Astèrix el gal» són una creació de René Goscinny i Albert Uderzo

© 2023 - TRÉSOR FILMS - LES ENFANTS TERRIBLES / LES ÉDITIONS ALBERT RENÉ / GOSCINNY-UDERZO

© 2023 LES ÉDITIONS ALBERT RENÉ per la present edició i la traducció catalana

Publicat el 2023 per:
Grupo Editorial Bruño, SL
Valentín Beato, 21. 28037 Madrid

Dipòsit legal: M-221-2023
ISBN: 978-84-696-6974-7

Printed in Spain-Imprès a Espanya

Som a l'any 50 abans de Crist, i tota la Gàl·lia és ocupada pels romans... Tota? No! Un poblet rebutja encara l'invasor, gràcies a la poció màgica preparada pel druida Panoràmix, que proporciona una força sobrehumana a qui la pren. Però, avui, l'Astèrix no ho veu del tot així...

—No portem una vida sana, Obèlix. Senglar al matí, al migdia i a la nit... Això no pot ser gaire bo. Si més no, de tant en tant ho hauríem d'equilibrar una mica amb verdures. És com la poció màgica, com sabem que no és dolenta per al cos? Som a temps de recular!

I recular és el que haurien volgut fer la parella de legionaris romans abans de topar amb els nostres dos gals! L'Astèrix decideix lluitar sense poció, però només aconsegueix fer-se mal a la mà contra els cascs metàl·lics.

Contrariat, acaba bevent-ne una mica, i d'un cop llança els dos romans enlaire.

—En realitat, podria haver passat sense —remuga mentre l'Obèlix es riu d'ell.

De tornada al llogaret, l'Astèrix i l'Obèlix encara es piquen les crestes:

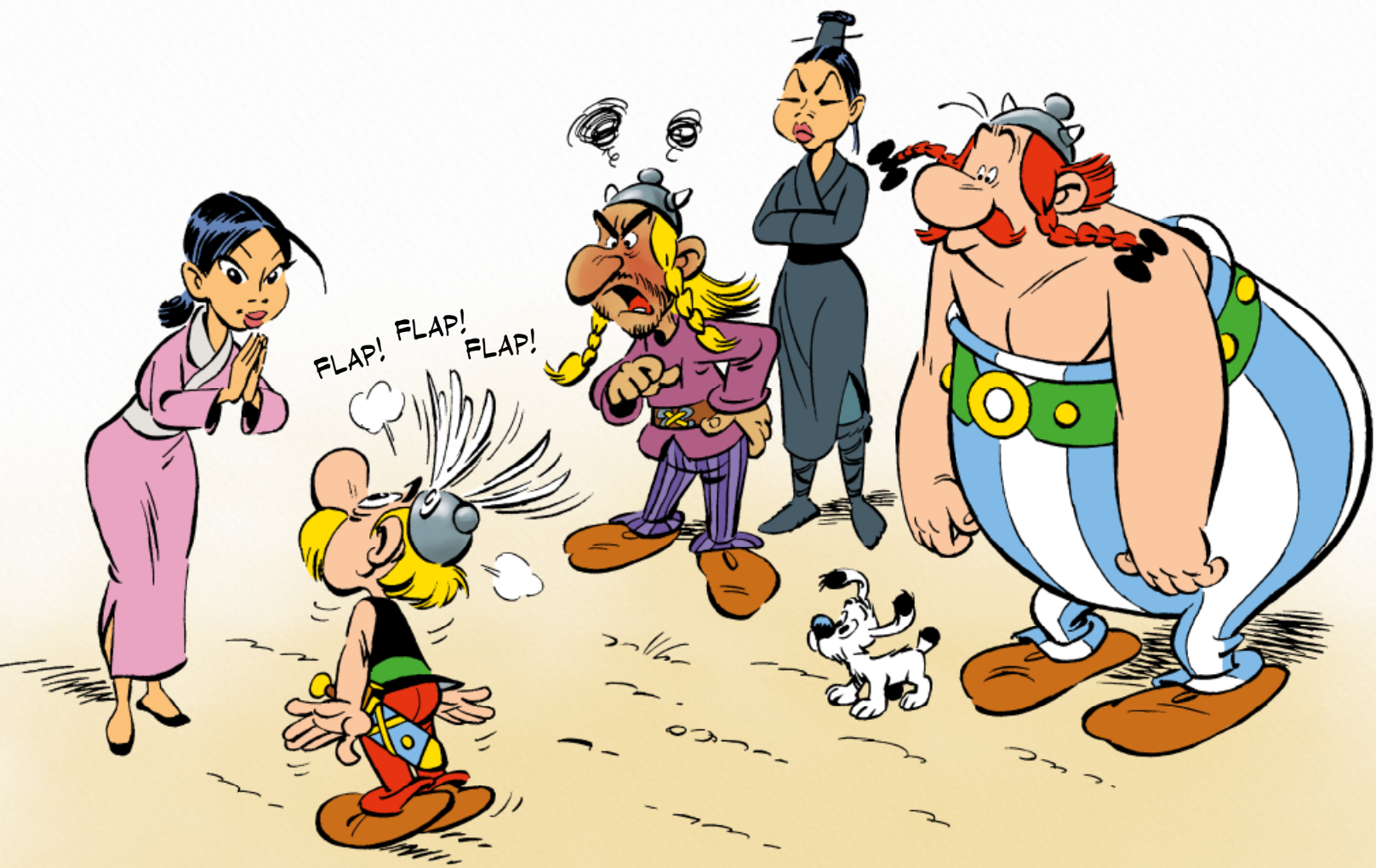
—I em molesta que la meva roba faci pudor d'embotit —rondina l'Astèrix—. Podries fumar els senglars a fora!

—Que el senyor Astèrix l'hagi deixat no vol dir que jo l'hagi de deixar —protesta l'Obèlix.

De sobte, irromp al poble un carro crivellat de llances i fletxes. El condueix el nebot del mercader fenici Nothifixis, tenyit curiosament de ros.

—Nothifixis, on vas sense el teu oncle? —fa l'Astèrix, sorprès.

—Vinc de la Xina —respon el jove abans de mostrar dues dones adormides a l'interior del carro—. Aquesta és la Fu Yi, la filla de l'emperadriu de la Xina! I l'altra es diu Jec Zen i és la seva guarda-espalles.

L'Asterix no pot treure els ulls de sobre la princesa. Les aletes del seu casc no paren de batre!

—Que has pres poció màgica? —diu l'Obèlix, sorprès.

—No... no entenc el que em passa...

—Jo sí que ho entenc —gruny en Nothifixis—. T'has enamorat! Però no et facis il·lusions! La princesa i jo no som només amics...

Poc després, a la cabana del cap Abraracúrcix, la princesa Fu Yi explica la seva història. Tot comença a la ciutat de Luoyang, on l'emperadriu de la Xina i la seva filla visiten la parada d'en Nothicansis. Tots els dependents van tenyits de ros...

—Som a la Xina —explica en Nothicansis als seus dependents més recalcitrants—. Si als xinesos els encanten els productes gals, nosaltres serem gals, i s'ha acabat!

—Com a fenici de tota la vida, em sento humiliat, Nothicansis!

—És NothicansiX, fica-t'ho al cap! Tu et dius Abdelmalix, i tu, Preufix! Som tots gals!

Enamorada de la cultura gal·la i de Lutècia, on sempre somia viatjar, la Fu Yi acumula compres al cistell que porta la Jec Zen. Els cabells d'en Nothifixis fascinen la jove.

—M'hauria encantat tenir els cabells rossos com tu...

—Pff... No els he triat pas jo, princesa, són de naixement —s'inventa el comerciant quan, de sobte, una andanada de fletxes s'abat sobre els taulells!

L'atacant és el príncep Den Sin King, que ha encerclat la parada amb els seus homes. El príncep va demanar fa poc la mà de la princesa, però l'emperadriu es va riure d'ell davant dels seus nassos. Així doncs, va decidir dur a terme un cop d'estat!

—Jec Zen, t'encomano la meva filla! —crida l'emperadriu—. Correu!

—Jo també em quedo! —decideix en Nothicansis—. Un mercader mai renuncia al seu gènere! Nothifixis, nebot meu, demana ajuda, ves a buscar qui tu ja saps...

Havent-se quedat sol amb l'emperadriu, en Nothicansis s'abraona amb valentia sobre els atacants per protegir-la, però els homes d'en Deng Tsin Qin el llancen sense miraments sobre les seves mercaderies.

I així és com són capturats l'emperadriu i en Nothicansis, mentre la Fu Yi, la Jec Zen i en Nothifixis fugen cercant els únics que els poden ajudar: els irreductibles gals!

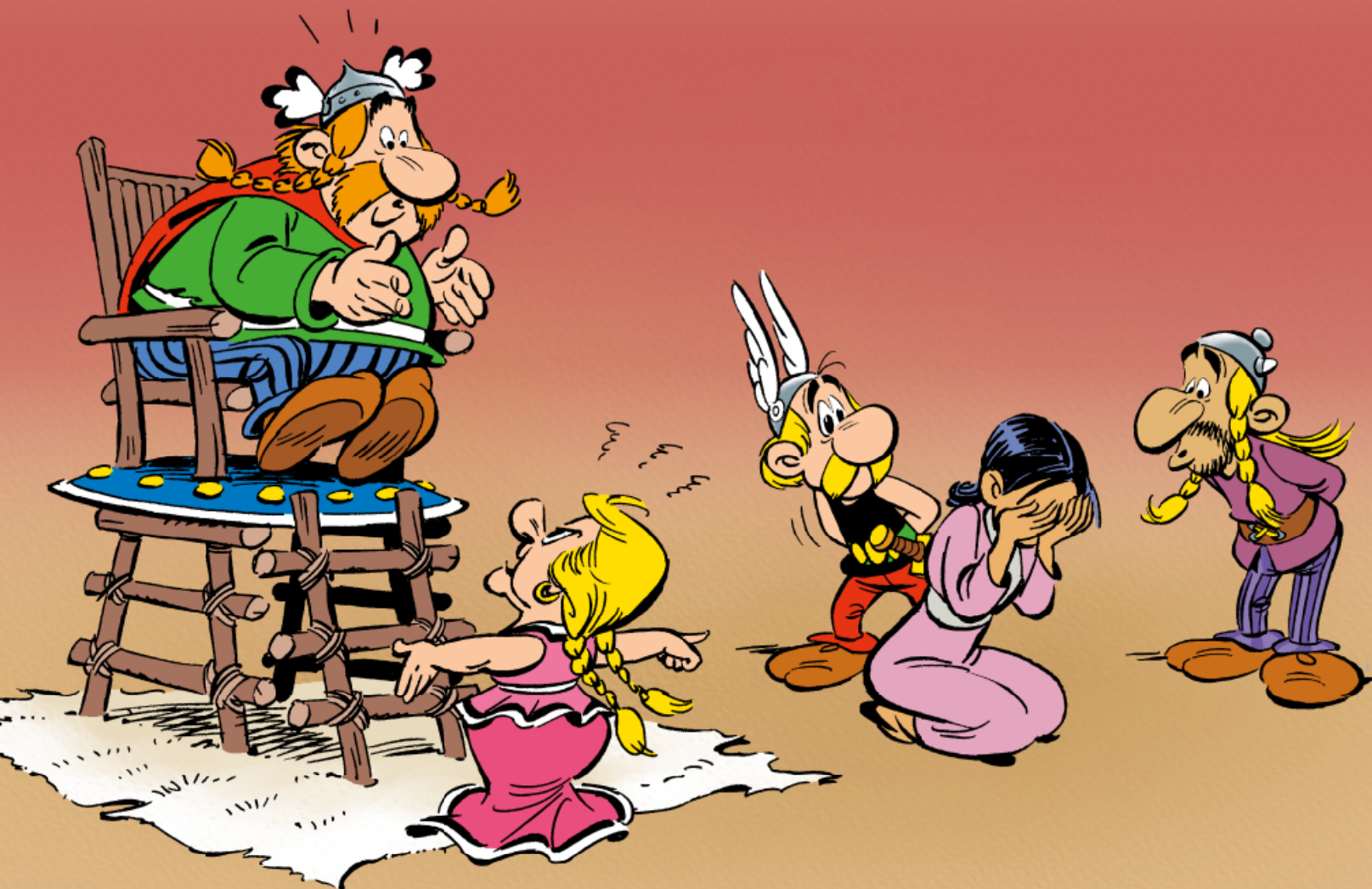
En acabar el relat, la princesa amb prou feines pot contenir les llàgrimes. En Nothifixis se li apropa.
—Ànims, princesa, tot anirà bé! I joestic amb tu! —li diu, intentant passar-li el braç per l'espatlla, cosa que provoca una mirada de rebuig de la Jec Zen—. No et preocupis, els nostres amics gals t'ajudaran.

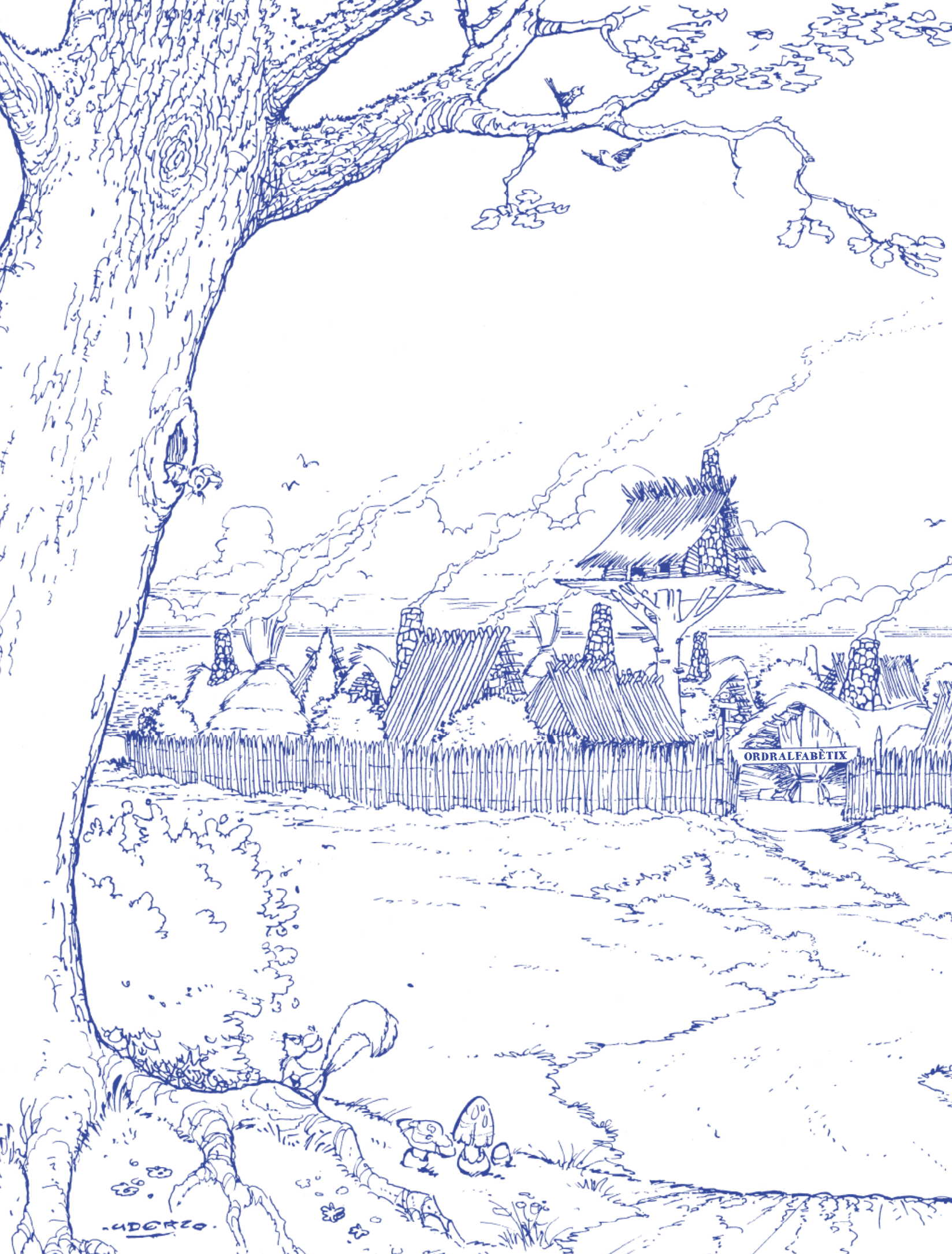
—NO! —gruny l'Abraracúcix, agafant a tots per sorpresa—. Per què sempre ens demanen ajuda a nosaltres? Aquesta vegada, no! La Xina és massa lluny, no sabem ni on és!

La princesa es desfà en plors, però respecta la decisió del cabdill. Està a punt de marxar amb dignitat quan...

—I et quedes tan ample? —explota la Bonamina—. No et commouen les llàgrimes d'una noia agreujada? De tota manera, seran l'Astèrix i l'Obèlix els que hi aniran, com sempre! Pots comptar que, si algun dia uns babaus escriuen la història del nostre poble, no en diran «Les aventures d'Abraracúcix el gal!»! Fins l'Ideafix viatja més que tu!

Aclaparat, el cabdill cedeix mentre la Fu Yi mostra als gals el seu agraïment.

ORDRALFABÉTIX

